

מסכת חולין

פרק ד משנה א

בְּהֵמָה הַמִּקְשָׁה לֵילֵד, וְהוֹצִיא הָעֶבֶר אֶת יָדוֹ וְהִסְזִירָהּ, מִתֵּר
בְּאֹכִילָהּ. הוֹצִיא אֶת רֹאשׁוֹ, אִף עַל פִּי שֶׁהִסְזִירוֹ, הֵרִי זֶה
כְּלִיזָה. חוֹתֵךְ מֵעֶבֶר שְׂבִמְעִיהָ, מִתֵּר בְּאֹכִילָהּ. מִן הַטָּחוֹל וּמִן
הַכְּלִיזָה, אָסוּר בְּאֹכִילָהּ. זֶה הַכָּלָל, דְּבָר שֶׁגּוֹפָהּ, אָסוּר. שְׂאִינוֹ
גּוֹפָה, מִתֵּר: